

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. An contrahendi matrimonij necessitas omnes obstringat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

C A P V T. XXI.

Origo, necessitas, & libertas Matrimoniorum.

Postquam absoluta fuit diuina illa tanti operis fabrica (qua, teste M. Tullio Cicerone, etiam Plato, *construi à Deo, atque adificari mundum facit*) velut in domum, optimè instructam, inquilini sunt introducti, Adamus & Eua. Sed quia duo non sufficiebant tanto palatio possidendo, atque replendo, institutus est, statim in Paradiso, matrimonij contractus, à Mundi Conditorè hanc illis legem præscribente: *Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subiycite eam.* Ad cuius præcepti obligationem & nexum etiam Christus digitum intendit, cum dixit: *Quod Deus coniunxit, homo non separet.* Et ex instinctu Dei, aspectâ primùm Euâ ex latere suo ædificatâ, agnouit hanc legem promulgauitq; ipse quoq; primus parens, quando in illa verba effusus est: *Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea: quapropter relinquet homo patrè & matrem, & adheret uxori suæ.* Est igitur, ob hunc finem, Matrimonium contractus, quo mas & femina sibi mutuum in sua corpora dominium, ad vsum humanæ generationis, tradunt. Vnde & *Matrimonium* vocatur, quòd *matres* faciat, aut facere aptum sit, nisi sterilitas, aut alia causa obsistat.

Quantum, & quos, ex diuino præcepto hic contractus obstringat mortales, quidam haud rectè capiunt. Hinc singulos & vniuersos putant obligari ad matrimonia incunda; neq; existimant, quenquam in cælum iri admissum, nisi velut hospitalem tesseram, vxorem trahat secum appendicem, quæ testetur, eum præcepto illi satisfecisse: *Crescite, & multiplicamini.* Quæ sententia, si omni exceptione caret, excludit cælo, in infantia, aut innocenti pueritiâ, defunctos. Aut, si velit, adultis tantum, atque à natura maturis eam legem latam, quæram ego, quonam iuuentutis anno, homines incipiant, ea lege teneri? quo senectutis solui? Quid si quis, vigesimo vitæ suæ anno, nondum ducta vxore, decedat, an idcirco, ad Plutonis & Proserpinæ nuptias, malè canatum ibit, quia genus humanum.

M m

non.

I.
Cic. lib. de
nat. Deor.

Ita Bonifac.
VIII. c. de vo-
to, & votire-
demt. in 6.
Gen. 1. 28.

Matth. 19. 6.

Conc. Trid.
sess. 24.

Gen. 2. 24.

II.

Gen. 1. 28.

nondum multiplicauit? Quid si nono & decimo? quid si decimo sexto, aut decimo quarto anno, ex hac vita abeat, nuptijs adhuc nullis procuratis? Quid si malitia ætatem præueniat, an decennis debet fieri maritus? aut fraudi illi erit, qui ad annum vsque decimum quartum castus & continens vult Virginitatis suæ florem seruare illibatum? Si adultos omnes ea lex vinctos tenet, eiusque tanquam diuinæ, præuaricatio à beatitudine æterna homines proscrit; dicant mihi isti pronubi, vbi existiment, esse Teclas, vbi Cæcilias, vbi Barbaras, vbi Agnetes, vbi Catharinas? de quibus in Ecclesia futuris, & Christo nupturis Dauid vaticinatus est: *Adducentur regi virginibus; & Paulus adiecit: Despondi vos vni viro virginem castam exhiberi Christo.* immo dicant, vbi esse putent Magdalenam, quæ etsi virgo non fuit, tamen neque coniux fuit? cui dimissa peccata sunt multa, quia dilexit multum, & quam flagrantissima fides saluam fecit? Denique quæro ab istis paranymphis, & tam sedulis matrimoniorum procuratoribus, qui, sine Hymenæo credunt, nemini cæli portam patere, quid viris feminisue senio exesis, & coniuge destitutis erit faciendum? num sua illis viduitas erit damnosa? Immo etiam quæro, an censeant, Ioannem Baptistam, in Inferno esse, quia legem illam connubialem violauit, neque vxorculam duxerit, eum qua coniugus, per solitudinem, in *pilis camelorum* velut iucundè spaciando, vagaretur. Denique quid de ipso Christo dicent, qui *non venit soluere sed adimplere legem?* Atqui vxorem non duxit. Quid igitur? num illam legem soluit: *Crescite, & multiplicamini?* immo non soluit, sed primùm, suo exemplo, postea etiam suo oraculo manifestè ostendit, eam non ad omnes sine vlla exceptione, aut restrictione, pertinere. Nam, quando ipse onera atque occurrentes, in coniugijs, difficultates demonsttrauit, atque, ijs auditis Apostoli ad perfectius viuendi genus inflammati dixerunt: *Si ita est causa hominis cum vxore, non expedit nubere,* responsum illud dedit: *Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim Eunuchi, qui de matris utero sic nati sunt: & sunt Eunuchi, qui facti sunt ab hominibus & sunt Eunuchi, qui se ipsos castrauerunt, propter regnum calorum.* Qui potest capere capiat.

Pfalt. 10. 14.
2. cor. 11. 2.

Luc. 7. 47.

Matth. 3. 4.
Matth 5. 17.

Matth. 19 10.

piat, Quæro iterum abs te, ô matrimoniorum nimis sollicitè, caussidice, an primi, an secundi, an tertij hi Eunuchi, tanquam legirupæ, ad cælum nullum jus sint habituri? cùm tertij vel hanc ob caussam se castrant, hoc est voluntaria continentia professione se castificent, vt per angustam portam, sine Creusa, sine illa tua, inquam, appendice, & absque vxorij impedimentis, expeditiùs admittantur? Siquidem, vt Seruator ait, *propter regnum calorum* sese ipsos castrauerunt: non iam cum coniugatis tricessimum, sed vel cum viduis sexagesimum, vel cum virginibus centesimum fructum relaturi, nouumque illud, in cælo canticum cantaturi, quod nemo poterit dicere, nisi illa *centum quadraginta quatuor millia, qui emi sunt de terra. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocunque ierit.* Tantùm ergo abest, vt oppellat cælum, vxore carere; etiam illud pandit, si quis, in perfectiore gradu, castus esse velit. Nihil dicam de illis, qui perpetuò simul & surdi sunt, & cæci, atque idcirco, quia humana, circa personam & obligationem presentem, notitia capaces non sunt, matrimonium validè contrahere non possunt, tanquam nullo modo docibiles. Extra ordinem sunt ista, & tamen ostendunt, legem illam, sine limitatione, non esse intelligendam: *Crescite, & multiplicamini.*

Agnoscamus itaque diuinam institutionem, agnoscamus honestum, & à Deo præceptum Matrimoniorum contractum; cui insuper Christus supernaturalem sacramenti rationem adiecit; sed quia *littera occidit, Spiritus autem viuificat*, præceptum illud: *Crescite & multiplicamini*, ex mente Dei, & sobriè esse intelligendum arbitramur: nimirum quantum necesse fuerit, ad humanum genus conseruandum atque augendum, totumque orbem ab hominibus colendum, & incolendum. Qua de causa explicatè subiungitur: *Et replete terram.* Repleta est: nemo sollicitus sit, non deerunt, qui eam porrò repleant; nec deficient geniti, quia non deficient genitores. Hinc nota illa loquendi formula existit, qua dicimus, rem à *generatione in generationem*, hoc est, vsque ad Mundi finem, duraturam; quia & *generationes eò vsque durabunt*, ipso Christo dicente: *Sicut factum*

Mm a Etum

Matth. 23. 23.
Athanas. in
ep. ad Anniū
Hieronymus
1. contra Io-
uinian. cap 1.
Apoc. 14. 3. 4.

c. 23. de spon-
salib.

III.

2. Cor. 3. 6.

Gen. 1. 28.

Psal. 10. 6.

Prou. 27. 24.

Isa. 34. 10.

Luc. 17. 26.